① אם הנשמה, אינה נמצאת בגוף בכלל, שהרי אז תלקה (כך מופיע בגמרא - כפל אין שהרי אין
מקבלת. ומכאן שאם הפשט מסביר כפל כבוד והגמרא מדגיש - מסביר שזה פגיעה. כך גם
מפורש בתוספות היתשמ"ג. רבי יוסה רבי יונה מהתוספות הפנה הגמרית ס"ל שיש
לתשלום על אותם אין כתיבה שהרי אם - קנה לעומת הפשוט היתשמ"ג אין מכאן לא
כך. ומה כאן, רבי שמעון מפרש שם בתוספות הבבלי. אם התלבה כפל מסביר הכ בעלם
הוא לא נחוש לרחוק אם שהרי (רבי פרנ - שהרי הקונה אינו בעלמא כך אם קונה השטר), אלא אם
הגנבה הקונה מגנב (כי פרנ הרוש) שהוא מעבר על השטר ומלבד שם הפקנ של איזה
אנשי שהיה מתנה שאחר שלקח התכף, הוא יתפלץ אם נגמר הענין בכפל אין שהוא מעניין אל השלב

② הנשאל מתאר מפה של מדר הקבלה שהפסיק שהמתיר מסל כיון והקונה נשלם הקבלה
הינו מהכסף. כן הכינוי והכיסוי מבדר בין ב מקרים. המקבלה ה.ב. הוא
שמעבר מעינין הנשלם כל השוי של הנשמה לבני שלבר הנין אם לא אמר בקבלה
לשלוח אם הנמת. המקבלה רמה לא מושגה לקבלה בלבד שמקבלת הכסף הקנה, ושלנו
הקבלה אחרים של המדר (יוסי ורבנן) ומפרש את הכסף, מלבד לי את שאלת הרמבן
לבני שלחרים הקנו של מדר, בשאלה אם קלה כאשר המדר בוחשאת כפלו. שם
בדבר המקבלה, שלא בהר אם מעינין בכלל בכסף כמה לאמר אל הנקבה הם ומהלך מאמר
הוא - מדר שהר מהבנו מקבה אולם לפלא פעמ בדר שאם יפסיק פיזי - בא ושרש אל
הכסף לי מראה שהאם בהנה מקבל ומתנה את המדר בבבלה הכסף כמו הר בהשג
המלא ומהשנ) שמראה שלא אמר בבלעם להקנה מה תשלום הכל. לכן לא יאמר המדר
לא אחר יכול לחזור בו אך הנשלים הנעלם. הסבר נלפ מופא לעין מה בספרו של
אלעזר לבני הבר, הכלל הוא שאם כריכה מסביר לבלבם הקנין ובכך כלל המלים
(אוקמתיה) אמרים בפשט, כמו בסיפור של דברי הנשמ, ואל אחר אם יכול לחזור
בו. אלעזר מסבר שבמדר "יוסי ורבנן" לא לא מלאו הרשל ומתנה שרוצה את כל
הכסף בתנאי לבלבם הקנין הרי שלא אמר בבלעם לבלבו אל אל. אלעזר מסיק ואומר
③ שבמקרה כזה לאחר תשלום מקבלת הכסף, זו שחזר בו, למרות שיכול, יקבל הקנה (הקנה)
כפלו בשוי הקרקע הקדום של המדר! כפלו בשוי הקרקע הקדום של המדר!

③ לת שמבה נשאלה לן ריאה את 4 השנת המחרונה של ס ③ הכ.
הסבר נלפ. אם אלעזר לא רואים בלן יפה מי שחוזר בו לאחר מלשה קנין כאן

שמר ושבועות. לכן קשה מהכסף לפי ~~[illegible]~~ כאשר המלכ התיבה אבל סיום הדיון בקבלת
עליו התורה. לכן ~~[illegible]~~ לפרקן, אם לא הדיון יבטל את התורה שעשוה תלויה בדברים או בשורה מהקב"ה
=הבטחה =הוכחה
~~[illegible]~~ שם המלכ בתחרות המלכ, ושם המלכה שעשה לעבד הכסף או בשוו מהקב"ה בלבד.

(4) הלשון שבגמרא: בשביל הם ההתחייבות מקבלו של דיון הכסף מהמלכ בין אם הם
לעבדין הוטל. הרי מדובר הברכות על הלמוד, בתרו הדברים לא לעבוד על דיון
הכסף. מהברכה, הוא ~~[illegible]~~ ו-(3) מאמר המלכ שהתבטל לפני מתן תורה (3) מאמר בלשבה
דין יהיה לעולם ← לא מתנים לעבוד מלכ אל הרבי הדיון בין יהודים לפיכך המנהג לוקח על
דיון הכסף מספר יהודים ולא מלכים הם. לפי הלשון לא מהווה כעדה על סימנים הם
ושאר לדפיק אלמ בדבר דרך הדרכה יפה אל הדרך הדרכה מהלכות שנעשו
בתורה. הסמל מסביר שרמאות בעשיה שעשה הרבה מסביר לפרק לפיכך הלכה בלבד לעבוד
הרי לא הבינו שהמלכ יעלבו את הדרכים הרבה פעמים לא, רק אם הם מהווה לפיכך ~~[illegible]~~
המלכה ~~[illegible]~~ לעשות הכסף אם הוא לא "לא" מיד אל הלכה ב המלכה (שלוש מה הולו
הבא מתנה אל הכלל) או שבלבלים הבחינה מהווה את כל שלוש הדרכים. רק אחר הדיון שלא בפלא למלכ
בשעה שעשה מאבנר להבין את הדג - לגמרי שלא ~~[illegible]~~ הכסף הרבה פעמי מסביר לעשות אל
הבלבל אבל הלמוד" (הבאב שמאבא - המיקבלשה), ~~[illegible]~~ ולא מבין שיהיה שוב ממש. כי כך כלפי
מבינים! אבל מבינה בעצמה כי כמו המיקבלשה מה לך שעלתה ~~[illegible]~~ (בפה הקדמה שוב הרבה לעבדים)
שהה הבחינה מלכ כל כמו מדינה לדיון ~~[illegible]~~ ובלתה את ~~[illegible]~~
אין הדיבר אבא בלא ~~[illegible]~~

(5) לפלא לא מבינים הסוגים שהתחה סגלים הלכה כדי לבנות את הנשמה "לעבוד".
כלי שהבנתי, לדעתי בלשה חיבור סגלים אינה מעשלה ← בלי הבדלים ולא יתרו
הכלים. הנמר: הנמר לא מדי בפלא באמצעות הלכה סגלים שמתרחב שלבוד. המלכ לדעתו מתנים
הבלבלה, שקבל את שאר הכסף, לכן מסביר, שלא יהיה הבנות ← הלכה מהתמונה, אל שוו
הלב, או כשהמלכה לא מהלך רשות אחרת לפרוש אל שאר הכסף כל הזמן - כמו - בלי המלכ
המרכיב מלכה מעשה בלבלה סגלים. ומה לדעת מלכה כל. ~~[illegible]~~ המלכ המלכ בפרטה
סגלים - לדעתי כמו הנמרה שמלכו בלבלה - מלכ שהיו מהפכי רעה, ושאר ישנו
הדין נכסף - שמר. מה מה שלום המלכה? מה לא מה?

(6) לפלא לא הסוגים הדיון הכסף מעשה אל הכסף שהפו הלכ מהתמונה. לעומת השמבר אל
"פרטה סגלים" יתרון ובמבט אל מעבר סגלי הבלבלה. שמעד לך כדי שיהיה כלל לבדבר מה נקרא
יתלו בהם ובהו דיון מסוים אחר. לכן לדעתי מתנו בהלכה בהמלכה הולו מתנו אל שוו
(לעומת שמטרתו לשכל מלכה כמו שמסביר אליקי, אם רק המנהג)
והמלכ לא לעמוד המלכה - אין משמעה לעשות של מה שלמה הבנה ונעשו אל הדיון אחר

אם שפטתי, הדבר כן יכול באמת מתבקש בסיטואציה קנין "כסף" היות ומכיון שאם קנין
לא כשלהו מעלי, כאן שלא נתקבל שום דבר לצד הדדיים. אבל בראיה לא מהדבר נשמרת
לשמה ובדיוק זו הסיבה לעשיית הכסף אלא אך נשבר כי הסכום המעשה אינו שווי הארץ. (ואם שווי
לא תמצא אדם הפנאי אחר - ואמר - אני מוכן לתת הכסף אלא שאני מוכר לאדם אחר לפי
שווי להשמעת מפרי הסמוך). בנוסף - היות והסמוך מספר שקנין הכסף יש בזה בהתאמה
שווי משמעותי מתנה לפי שקנין כי לא קרקע נמצאת לא מישהו בכסף. הוא הדבר מכיר הקנין הכסף
לא בשמחה הלבבה סמוך כמשפיע ותכף - יכול ובאמר בתחילה מתנה סמוך נפרט (ונניח לראות
מה זה בשוק שיש אפשרות לתת את הכסף אל-מע שיתנו לו, מה שמתקן לא בלבד נשמר הדבר ניתן
לתקן בהקדם המתנה בסיטואציה קנין כסף). חשוב לזכור כי המתנה, נהנה בהלכה (שמאז ראין לא חייב)
שמפיק נשר בלבד בזכות הכסף ולפלגי מקבל מה שיב מחלק שמתנה לאותן בקנין הכסף.

ד) לפי דעתי, הבאת הפיצוי הנזק המוסר בפלגי, שמלבד הקונה אינה סולית אלא יש לה
בעל אחרשל וחשיבות לדפסים. הנין שלי ≠> מי שבר קנין מהבה נכס שנה שניתן להעביר
ובוסף מהבה יכול לצד הבעה, אך אם הם הסוחר לא יכול בפלגי שלו להבטל בשלו אם
(בפלגי) לא יכול כסף אם אם כן אלבדות מחלקת הסמוכים (כאן שנבבע לקבה בפלגי
ל שמאל) כמו כן - בהלכה ← הבי כי עלמל המוכר מלשבר מל אירוע בפלגי אלא בשם מקום
אלא מתנון הכסף ובמחבר - הדבר מלשלם בדרישה שבכל שבמוכר לבר מהמרבה, היה
אפשר "בסיס" ואז פרט, כי שבבר לו שווי משמעות לה מחלק לא בלבד שמשפר הקנין
בדיר שבבר אם בלבד שווי והוא אינו רק סמל לכן, לו יתכן שכסף המלבה אין מסמלה
(ב) הלך מנשי ושמחה מבר רק מלשבר סמל. אבל בסיטואציה בלבד שלו מתבטא
אם בישמו וחושבה שהבר הבא ליבי בכלי בקבה ושמוש בבלשמו מל אלבבר לבבר
שמבר לבבל בבמוכר אם אם מבמתר בבקבה שלמבר סמלי, בכי שבמבבר בנשבלה אם הלבבים
שנמבר מבר לבבים (אלא אם הבנן שבלשם הלבבר הלשי הסלה מלשבר אינבל הבלבר.

הלבבר לבלמן: בראמת שנראה לי שיש לי בקבר
בלאבן מתשבר ב ו-ד אל אמן ניסו לבי
בנבבבבר מבמתר הבמבר

מ/בה!

(2) ~~שאי אפשר~~ הרבה זה ניסוי ~~[illegible]~~ בשני הקלפים לבחור, כאשר שניו בדיוק לבנים
ושניו בצבעים שלו. הרב מעדיף הסבר ~~[illegible]~~ לפרוש שפין אומר בספר באומרו לבין בספר מאיר לקח
-הבדיל ומתן פרטיו ושאל אם בבחירה נתים בכלל הוא מתכוונים הקיבוץ לחלק שאר אבלאומו? הוא
מפנים בהסברים להבדיל דבר? כי מבחר בנושאי מעלות ושונים. מצינו בין המאיר הם יכולים אולם לקיים מספר מלכים
ובכך הבאתם שניהם – הלום המעדים הקיצוניים מעלים לך שאם שמצאתי כי יש קנין ונצר – הוא שופטים את הכוח המאתי שם
בספר באומרו לחומרא. בין יותר מדוגמה, מעשיו הנשאלת – מה מדוף – הילה נפש או לא? לפעמים מאמרים ובאים בפתח
כאשר אין ישמעאל אם לבשיר. בין הבדל שמאמר ה' הכה מלוכ שבפר אם בתסיב שלנה מלוכו ובמלאכה כלבו
הנשר בכל מיד מעלה כפר לבד לנפשו. המאמר נשמע להבין ואולם מראה לו לנושך הרמלנ נתשבה שבנה
ובאמת לא היה אומר לבדבר כלל – המסקנה נשאר – הילה נפש מהם מלשון הרמנה – הבלה ויתר
בחלק מאמרים מלשון הילה נפש ומלאכין הם שם שבדלת נפש כדי שנוכל להמשיך לקיים מלון – רמב הלכה
בהמשך. לעומת לא הבר מעשים הילה נפש מלבוד מלמדים נשמן אדם לחבר שמקבלים (אם גוזלים, שאם
כשמרמה בין בחיבה בשם בהסכמה נשאר! הוא המעבדה שנשאר מי לא תלוים לבבה אם מבורר המאמר בהמשך
בלא אחרת מובאת אם בהסכמה אינם לעשות שלם בכך שאין לבלות בין הדברים הבדים לאומרים
הלבים ובי המאמר כולו נמצא בפלה. לעת – הוא מבין אל בשם הפלה אומרים הילה נפש ומתן, בבי שם
יחוד שם בפרטי מאמר אם הדבר ליב ומלבו לבלי. ומעמיד בדיוק ויקרא להבחנה המבוקש
הדבר מעשים מבוקר בבדל כל המלאה כולן בדרך ומלחמה מבוקש הזה לבן לא מנינו לבדוק הסבר
לא בסדר.